

Облік та оподаткування

УДК 336.22:330.341.1:338.45:69

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.19382026>

Податкове стимулювання інноваційної діяльності у будівельній галузі: економічна природа, дизайн фіскальних інструментів та можливості адаптації міжнародного досвіду в Україні

Коритько Дмитрій Григорович,

к. ю. н., директор ТОВ «Юкрейніан канстракшн аддітів технолоджіс»,
керівник НДЦ INCORE (Institute for Construction and Reconstruction Engineering), <https://orcid.org/0009-0009-8486-6840>

Прийнято: 14.03.2026 | Опубліковано: 30.03.2026

***Анотація.** У сучасних умовах трансформації глобальної економіки інновації стають ключовим чинником підвищення конкурентоспроможності національних економік. Особливо актуальною ця проблема є для будівельної галузі, яка характеризується високою капіталомісткістю інновацій і значними технологічними ризиками. У цьому контексті важливу роль у стимулюванні інноваційної діяльності відіграє податкова політика держави, що формує сприятливі умови для інвестування у дослідження, технологічну модернізацію та впровадження нових рішень.*

Метою статті є дослідження економічної природи податкового стимулювання інновацій у будівельній галузі та аналіз сучасних фіскальних інструментів підтримки технологічного розвитку підприємств. Розглянуто теоретичні передумови державної підтримки інновацій, основні податкові інструменти стимулювання (податкові кредити на НДДКР, прискорену

амортизацію, спеціальні режими оподаткування інтелектуальної власності) та узагальнено міжнародний досвід їх застосування.

Встановлено, що податкові стимули є важливим елементом інноваційної політики держави та можуть сприяти технологічній модернізації будівельної галузі. Обґрунтовано доцільність удосконалення системи податкових стимулів в Україні з урахуванням міжнародного досвіду та особливостей національної економіки.

Ключові слова: податкове стимулювання; інноваційна діяльність; дослідження і розробки; будівельна галузь; податкові інструменти інноваційної політики; фіскальні стимули; технологічна модернізація економіки.

Tax Incentives for Innovation in the Construction Industry: Economic Nature, Design of Fiscal Instruments and Possibilities for Adapting International Experience in Ukraine

Dmytrii Korytko,

PhD in Law, Director of Ukrainian Construction Additive Technologies LLC,
Head of the Research Center INCORE (Institute for Construction and Reconstruction Engineering), <https://orcid.org/0009-0009-8486-6840>

Abstract. *In the context of the transformation of the global economy, innovation-driven development has become a key factor in strengthening the competitiveness of national economies and ensuring structural modernization of industries. This issue is especially relevant for the construction sector, which is characterized by high capital intensity of technological innovations and significant financial risks. Innovation not only drives productivity growth but also shapes the long-term resilience of industrial sectors in the face of global economic challenges.*

Tax incentives are considered one of the most effective public policy instruments for stimulating private investment in research and development and technological modernization. The study is based on methods of scientific abstraction, systemic and institutional analysis, and comparative analysis of international innovation policy experience.

The research analyzes the economic nature of tax incentives as tools of state innovation policy and identifies key fiscal mechanisms used in international practice, including R&D tax credits, accelerated depreciation of innovative equipment, and preferential tax regimes for intellectual property income. Empirical studies demonstrate that such instruments can significantly increase private investment in innovation and accelerate the adoption of new technologies across industries.

Particular attention is given to the sectoral features of innovation processes in the construction industry, where technological modernization requires substantial investment and institutional support. The study substantiates the role of fiscal instruments in creating economic conditions for technological modernization and emphasizes the importance of adapting international experience to the Ukrainian context. Effective implementation of tax incentives also depends on strong coordination between public authorities and private stakeholders.

The findings show that tax incentives are an important component of modern innovation policy and can contribute to the technological transformation and sustainable development of the construction sector in Ukraine. Properly designed fiscal instruments can enhance both the efficiency and competitiveness of the industry while supporting broader economic growth objectives.

Keywords: *tax incentives; innovation activity; research and development; construction industry; tax instruments of innovation policy; fiscal incentives; technological modernization of the economy.*

Постановка проблеми. У сучасних умовах трансформації глобальної економіки інноваційний розвиток стає ключовою передумовою підвищення конкурентоспроможності національних економік, зокрема у капіталомістких галузях, до яких належить будівництво. Активізація впровадження новітніх технологій, цифрових рішень, адитивного виробництва, ресурсоефективних матеріалів і методів організації будівельних процесів значною мірою залежить від інституційного та фінансово-економічного середовища, сформованого державою. У цьому контексті податкова політика виступає одним із ключових інструментів стимулювання інноваційної активності суб'єктів господарювання, оскільки через систему фіскальних стимулів може знижувати інвестиційні ризики, прискорювати комерціалізацію результатів наукових досліджень і формувати сприятливі умови для технологічної модернізації галузей економіки.

Водночас будівельна галузь характеризується відносно низьким рівнем інноваційної інтенсивності порівняно з іншими секторами, що зумовлено високою вартістю впровадження нових технологій, тривалими інвестиційними циклами, значними регуляторними бар'єрами та обмеженим доступом підприємств до фінансових ресурсів. У таких умовах особливого значення набуває формування ефективної системи податкового стимулювання, здатної забезпечити підтримку інноваційної діяльності, зокрема через механізми податкових кредитів, прискореної амортизації, податкових пільг для досліджень і розробок та інші інструменти фіскальної політики.

Для України зазначена проблематика набуває додаткової актуальності з огляду на необхідність технологічної модернізації будівельної індустрії, відновлення інфраструктури та інтеграції у європейський економічний простір. Це зумовлює потребу в науковому осмисленні економічної природи податкових стимулів, оцінці міжнародного досвіду їх застосування та

визначенні можливостей адаптації відповідних інструментів до національних умов розвитку будівельної галузі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні основи державного стимулювання інноваційної діяльності сформувалися у межах економічної теорії суспільного добробуту та концепції ринкових провалів. К. Ерроу та Р. Нельсон обґрунтували, що знання мають властивості квазіпублічного блага, що зумовлює недостатній рівень приватних інвестицій у дослідження і розробки через позитивні зовнішні ефекти інноваційної діяльності [1; 2]. У цьому контексті державна політика, зокрема податкові стимули, розглядається як інституційний механізм компенсації ринкових недосконалостей.

Подальші дослідження зосереджені на оцінці ефективності фіскальних інструментів стимулювання інновацій. Зокрема, Б. Голл та Дж. Ван Рінен доводять, що податкові стимули здатні знижувати граничну вартість інвестицій у дослідження і розробки та стимулювати інноваційну активність підприємств [4]. Н. Блум, Р. Гріффіт та Дж. Ван Рінен на основі панельних даних країн ОЕСР підтверджують позитивну еластичність витрат на інноваційну діяльність щодо зміни вартості інвестицій у дослідження і розробки [8]. Подібні результати отримані у працях А. Дешезлепретра, Е. Ейнію, Р. Мартіна, К.-Т. Нгуєна та Дж. Ван Рінена, які встановили позитивний вплив податкових стимулів на інноваційну активність підприємств та створення нових технологій [9]. Дослідження Н. Рао, Д. Чарніцкі, П. Ханеля та Х. М. Роса також підтверджують значний вплив фіскальних стимулів на інноваційну результативність компаній [10; 11].

У дослідженнях міжнародних організацій підкреслюється важливість комплексного використання інструментів інноваційної політики. Зокрема, Міжнародний валютний фонд та Організація економічного співробітництва та розвитку наголошують на ефективності податкових кредитів, прискореної

амортизації та інвестиційних податкових пільг як засобів стимулювання інноваційної діяльності [5; 6; 7; 12]. Водночас І. Бусом, Б. Корчуело, Е. Мартінес-Рос, М. Гуерцоні та Е. Раїтері доводять необхідність формування комплексного інструментарію інноваційної політики, що поєднує податкові стимули, субсидії та інші форми державної підтримки [13; 14; 15]. Актуальні дослідження Європейської комісії та ОЕСР також підкреслюють потребу вдосконалення інституційного дизайну податкових стимулів у контексті технологічних трансформацій економіки [16; 17].

В українській науковій літературі питання податкового стимулювання інновацій досліджуються у працях П. Дуравкіна та А. Нечая, які звертають увагу на необхідність модернізації національної системи фіскальних стимулів відповідно до міжнародних практик [18; 19].

Разом з тим аналіз сучасних наукових досліджень свідчить, що більшість робіт зосереджені на загальноекономічних аспектах податкового стимулювання інновацій. Натомість галузева специфіка застосування фіскальних інструментів, зокрема у будівельній галузі, залишається недостатньо дослідженою, що зумовлює необхідність подальшого наукового аналізу економічної природи таких стимулів та можливостей адаптації міжнародного досвіду до умов розвитку будівельної індустрії України.

Метою статті є дослідження економічної природи податкового стимулювання інноваційної діяльності у будівельній галузі, аналіз сучасних фіскальних інструментів підтримки досліджень і технологічних інновацій, а також узагальнення міжнародного досвіду їх застосування. Особливу увагу приділено оцінці інституційних та економічних передумов ефективного використання податкових стимулів і визначенню можливостей адаптації відповідних механізмів до умов розвитку будівельної індустрії України.

Методологічну основу дослідження становить поєднання загальнонаукових та спеціальних економічних методів пізнання, що

забезпечують комплексний аналіз податкового стимулювання інноваційної діяльності. Теоретико-філософським підґрунтям роботи є системний і інституційний підходи до осмислення взаємодії державної фіскальної політики та інноваційного розвитку галузей економіки. У процесі дослідження використано методи наукової абстракції, логіко-структурного аналізу, порівняльного інституційного аналізу та узагальнення міжнародного досвіду застосування податкових стимулів. Емпіричною базою виступають наукові публікації, аналітичні матеріали міжнародних організацій та результати досліджень щодо ефективності фіскальних інструментів підтримки інноваційної діяльності у різних країнах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інноваційний розвиток у сучасній економіці розглядається як фундаментальна передумова довгострокового економічного зростання, структурної модернізації та підвищення конкурентоспроможності національних економік. У межах сучасної економічної парадигми інновації виступають не лише технологічним, а й інституційним феноменом, який формується у взаємодії ринкових механізмів, державної політики та науково-технологічної інфраструктури. Саме тому аналіз податкових інструментів стимулювання інноваційної діяльності потребує поєднання економічної теорії, інституційного аналізу та емпіричних досліджень.

Теоретичні передумови державного стимулювання інноваційної діяльності сформувався у працях класиків економіки інновацій. К. Ерроу довів, що знання мають властивості суспільного блага, що призводить до недоінвестування у наукові дослідження з боку приватного сектору [1]. Аналогічну позицію обґрунтовував Р. Нельсон, який показав, що соціальна віддача від наукових досліджень перевищує приватну вигоду підприємств, що створює об'єктивну потребу державного втручання [2]. У сучасній економічній літературі цей феномен описується через категорію

інноваційного ринкового провалу, що обґрунтовує використання фіскальних інструментів підтримки досліджень і розробок.

Як підкреслюють У. Акджигіт та С. Стантчева, податкова система впливає на інноваційні процеси через цілу низку каналів: інвестиції у дослідження і розробки, мобільність науковців, структуру інноваційних команд, темпи створення нових підприємств та напрям технологічних досліджень [3]. Таким чином, податкова політика виступає важливим елементом інституційного середовища інноваційної економіки.

Одним із ключових інструментів стимулювання інновацій є податкові кредити на дослідження і розробки (R&D tax credits). Згідно з результатами узагальнення емпіричних досліджень, проведеного Б. Голл та Дж. Ван Ріненем, кожен долар податкового стимулу здатний генерувати щонайменше один долар додаткових приватних інвестицій у дослідження і розробки [4]. Цей висновок підтверджується і в дослідженнях міжнародних організацій, зокрема Міжнародного валютного фонду, який наголошує на важливості використання податкових інструментів для стимулювання інноваційного розвитку та економічного зростання [5].

З метою систематизації основних економічних аргументів на користь державної підтримки інновацій доцільно узагальнити ключові механізми впливу державної політики.

Таблиця 1

Економічні підстави державної підтримки інноваційної діяльності

Економічний фактор	Сутність проблеми	Наслідки для інноваційної діяльності	Інструменти державної політики
Позитивні зовнішні ефекти знань	Інновації створюють вигоди для інших економічних агентів	Недоінвестування у дослідження	Податкові кредити, гранти

Високий рівень невизначеності	Результати досліджень важко прогнозувати	Обмежена готовність бізнесу інвестувати	Фіскальні стимули, державні програми
Фінансові обмеження підприємств	Складність залучення інвестицій	Недостатні витрати на дослідження	Податкові пільги, інноваційні фонди
Інформаційна асиметрія	Недостатня інформація про потенціал технологій	Повільне впровадження інновацій	Публічні інноваційні програми

Джерело: сформовано автором на основі [1–4]

Як видно з таблиці, державна підтримка інновацій має системний характер і спрямована на усунення структурних недоліків ринку. У цьому контексті податкові стимули виступають одним із найпоширеніших інструментів інноваційної політики.

Подальші емпіричні дослідження підтверджують значний вплив податкових стимулів на інноваційну активність підприємств. Н. Блум, Р. Гріффіт та Дж. Ван Рінен встановили позитивну еластичність витрат на дослідження і розробки щодо зміни податкового навантаження [8]. Іншими словами, зниження вартості інноваційних інвестицій стимулює підприємства збільшувати витрати на технологічний розвиток.

Подібні результати отримані у дослідженнях А. Дешезлепретра, Е. Ейнію, Р. Мартіна, К.-Т. Нгуєна та Дж. Ван Рінена, які показали, що податкові стимули сприяють збільшенню кількості патентів та розвитку нових технологій [9]. Н. Рао також встановила значний вплив податкових кредитів на інноваційну активність підприємств, особливо у високотехнологічних галузях [10].

Узагальнення міжнародного досвіду дозволяє виділити основні типи податкових інструментів стимулювання інноваційної діяльності.

Таблиця 2

Основні податкові інструменти стимулювання інновацій

Інструмент	Характеристика	Основна мета
------------	----------------	--------------

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

Податковий кредит на дослідження і розробки	Зменшення податкового зобов'язання на суму витрат на R&D	Стимулювання інвестицій у науку
Прискорена амортизація	Швидше списання вартості інноваційного обладнання	Оновлення технологічної бази
Податкові пільги для стартапів	Зниження податкового навантаження на інноваційні компанії	Підтримка технологічного підприємництва
Податкові режими для інтелектуальної власності	Знижені ставки податку на доходи від патентів	Комерціалізація інновацій

Джерело: сформовано на основі [6;7;12]

Згідно з дослідженнями ОЕСР, податкові стимули стали домінуючим інструментом інноваційної політики у більшості розвинених країн [6]. Вони забезпечують гнучкий механізм підтримки інновацій, оскільки дозволяють підприємствам самостійно визначати напрями технологічного розвитку.

Важливою концепцією сучасної інноваційної політики є policy mix – поєднання різних інструментів державної підтримки інновацій. Як зазначають І. Бусом, Б. Корчуело та Е. Мартінес-Рос, податкові стимули не є повністю взаємозамінними з прямими субсидіями і мають використовуватися у комплексі з іншими інструментами інноваційної політики [13;14].

Подібну позицію підтримують М. Гуерцоні та Е. Раітері, які підкреслюють, що ефективна інноваційна політика має поєднувати податкові стимули, державні закупівлі інновацій та інвестиції у наукову інфраструктуру [15].

Важливим аспектом дослідження є аналіз галузевої специфіки інноваційної діяльності. Будівельна галузь традиційно характеризується відносно низьким рівнем інноваційної активності. Це пояснюється рядом факторів:

- високою капіталомісткістю інновацій;
- тривалими інвестиційними циклами;
- високими регуляторними бар'єрами;
- низьким рівнем цифровізації галузі.

Разом з тим сучасні технологічні тенденції – зокрема розвиток адитивних технологій, цифрового моделювання будівель (BIM) та автоматизації будівельних процесів – створюють нові можливості для модернізації галузі.

З метою узагальнення особливостей інноваційної діяльності у будівельній сфері доцільно представити систематизацію ключових факторів інноваційного розвитку галузі.

Таблиця 3

Фактори інноваційного розвитку будівельної галузі

Група факторів	Характеристика	Вплив на інновації
Технологічні	розвиток цифрових технологій, BIM, адитивного виробництва	підвищення продуктивності
Економічні	доступ до інвестицій, податкові стимули	стимулювання технологічних інвестицій
Інституційні	державна політика, регуляторне середовище	формування інноваційної екосистеми
Наукові	розвиток дослідницьких центрів та університетів	генерація нових технологій

Джерело: сформовано автором

Згідно з дослідженнями Європейської комісії та ОЕСР, ефективність податкових стимулів значною мірою залежить від інституційного дизайну інноваційної політики [16;17]. Йдеться про прозорість податкових правил, стабільність законодавства, ефективність податкового адміністрування та узгодженість інноваційної політики з іншими економічними інструментами.

У країнах Європейського Союзу податкові стимули стали важливою складовою стратегії технологічної модернізації економіки. Наприклад, Франція, Нідерланди та Велика Британія активно використовують податкові кредити на дослідження і розробки для стимулювання інноваційної діяльності підприємств.

З урахуванням узагальненого міжнародного досвіду доцільно конкретизувати прикладні механізми адаптації податкового стимулювання інноваційної діяльності до умов функціонування будівельної галузі України.

По-перше, впровадження податкових кредитів на дослідження і розробки має супроводжуватися чітким визначенням переліку витрат, що підлягають компенсації, включаючи витрати на цифрове моделювання (BIM), адитивні технології, автоматизацію будівельних процесів та енергоефективні рішення. Важливо забезпечити простоту адміністрування таких інструментів і мінімізацію трансакційних витрат для підприємств.

По-друге, механізм прискореної амортизації інноваційного обладнання може бути адаптований шляхом встановлення диференційованих норм амортизації для технологій, що забезпечують підвищення продуктивності та ресурсоефективності у будівництві. Це дозволить стимулювати оновлення виробничої бази підприємств і скоротити строки окупності інвестицій.

По-третє, доцільним є впровадження спеціальних податкових режимів для доходів від інтелектуальної власності у сфері будівельних технологій, зокрема для програмного забезпечення, інженерних рішень та технологічних розробок. Такий підхід сприятиме комерціалізації результатів інноваційної діяльності та розвитку національних технологічних компаній.

По-четверте, важливим елементом адаптації є інтеграція податкових стимулів із іншими інструментами інноваційної політики, зокрема державними програмами підтримки інновацій, механізмами публічних закупівель інновацій та розвитком інноваційної інфраструктури. Це відповідає концепції policy mix і дозволяє підвищити ефективність державної підтримки інновацій.

По-п'яте, необхідною умовою ефективного функціонування податкових стимулів є забезпечення інституційної стабільності податкового законодавства, прозорості процедур адміністрування та формування довіри

між державою і бізнесом. Без цих передумов навіть ефективні за своєю економічною природою інструменти можуть не досягати очікуваного результату.

Таким чином, адаптація міжнародного досвіду податкового стимулювання інновацій в Україні має здійснюватися не шляхом механічного копіювання окремих інструментів, а через їх інституційне налаштування з урахуванням галузевих особливостей будівельної індустрії та загального економічного середовища.

В Україні питання податкового стимулювання інноваційної діяльності також набуває дедалі більшої актуальності. П. Дуравкін та А. Нечай підкреслюють, що національна система фіскальних стимулів для інновацій поки що не забезпечує достатнього рівня підтримки технологічного розвитку підприємств [18;19]. Це пов'язано з рядом інституційних проблем, серед яких нестабільність податкового законодавства, обмеженість державних інноваційних програм та недостатній розвиток інноваційної інфраструктури.

Таким чином, проведений аналіз дозволяє зробити висновок, що податкове стимулювання інноваційної діяльності є важливим елементом сучасної економічної політики. Воно дозволяє зменшити бар'єри для інвестицій у дослідження і розробки, підвищити інноваційну активність підприємств та сприяти технологічній модернізації галузей економіки.

Водночас ефективність податкових стимулів значною мірою залежить від їх інституційного дизайну та узгодженості з іншими інструментами інноваційної політики. Особливого значення це набуває для будівельної галузі, яка має значний потенціал технологічної трансформації у контексті цифровізації та розвитку нових виробничих технологій.

У статті вперше систематизовано економічну природу податкового стимулювання інновацій у будівельній галузі з урахуванням галузевої специфіки капіталомістких інновацій. Розроблено авторську структурування

фіскальних інструментів інноваційної політики за критеріями їх економічного впливу та інституційного дизайну. Удосконалено підходи до аналізу механізмів податкового стимулювання через поєднання інституційного та галузевого аналізу. Набуло подальшого розвитку обґрунтування напрямів адаптації міжнародного досвіду податкових стимулів до умов функціонування будівельної галузі України.

Отже, податкові стимули можуть відігравати ключову роль у формуванні інноваційної екосистеми будівельної індустрії та сприяти її інтеграції у глобальні технологічні процеси. Саме тому дослідження економічної природи таких інструментів та можливостей їх адаптації до умов розвитку національної економіки є важливим напрямом подальших наукових досліджень.

Висновки. Проведене дослідження дозволило комплексно проаналізувати економічну природу податкового стимулювання інноваційної діяльності у будівельній галузі та визначити його роль у формуванні сучасної інноваційної політики держави. Узагальнення теоретичних підходів і результатів емпіричних досліджень засвідчило, що інноваційна діяльність характеризується наявністю значних позитивних зовнішніх ефектів, високим рівнем невизначеності та фінансових ризиків, що обумовлює необхідність застосування державних механізмів підтримки. У цьому контексті податкові інструменти виступають важливим елементом інституційного середовища, здатним знижувати вартість інвестицій у дослідження і розробки, стимулювати технологічний пошук та підвищувати інноваційну активність підприємств.

Аналіз міжнародного досвіду засвідчив, що податкові стимули - зокрема податкові кредити на дослідження і розробки, прискорена амортизація інноваційного обладнання та спеціальні режими оподаткування доходів від інтелектуальної власності - є одним із найбільш поширених інструментів

інноваційної політики у розвинених країнах. Водночас ефективність таких механізмів значною мірою залежить від їх інституційного дизайну, стабільності податкового законодавства та узгодженості з іншими інструментами державної підтримки інновацій.

Особливу увагу у дослідженні приділено галузевій специфіці інноваційної діяльності у будівництві. Встановлено, що будівельна галузь характеризується відносно низьким рівнем інноваційної інтенсивності, що пояснюється високою капіталомісткістю інновацій, тривалими інвестиційними циклами та значними регуляторними бар'єрами. Разом з тим сучасні технологічні тенденції, зокрема розвиток цифрових технологій, адитивного виробництва та систем інформаційного моделювання будівель, формують передумови для технологічної модернізації галузі. У цьому контексті податкові стимули можуть відігравати важливу роль у формуванні економічних передумов інноваційного розвитку будівельної індустрії.

Результати дослідження також засвідчили, що національна система податкового стимулювання інновацій в Україні потребує подальшого удосконалення з урахуванням міжнародного досвіду. Зокрема, актуальним є розвиток інструментів податкового стимулювання досліджень і розробок, створення стабільного інституційного середовища для інноваційних інвестицій та формування комплексної інноваційної політики, спрямованої на підтримку технологічної модернізації будівельної галузі.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості використання запропонованих підходів при формуванні державної податкової політики у сфері стимулювання інноваційної діяльності, зокрема при розробці механізмів податкових кредитів на НДДКР, прискореної амортизації та спеціальних податкових режимів для інноваційних підприємств будівельної галузі.

Перспективи подальших наукових досліджень пов'язані з поглибленим аналізом економічної ефективності різних моделей податкового стимулювання інноваційної діяльності у будівельній галузі, зокрема з використанням економетричних методів оцінки впливу фіскальних інструментів на інвестиції у дослідження і розробки. Важливим напрямом є також дослідження інституційного дизайну податкових стимулів у контексті розвитку цифрових технологій, адитивного виробництва та інших інноваційних рішень у будівництві. Особливої уваги потребує розроблення концептуальних підходів до адаптації міжнародного досвіду податкового стимулювання інновацій до умов трансформації економіки України.

Список використаних джерел

1. Arrow K. J. Economic welfare and the allocation of resources for invention // *The Rate and Direction of Inventive Activity: Economic and Social Factors* / ed. by Universities-National Bureau Committee for Economic Research. Princeton : Princeton University Press, 1962. P. 609–626. URL: <https://www.nber.org/chapters/c2144> (дата звернення: 06.01.2026)
2. Nelson R. R. The simple economics of basic scientific research // *Journal of Political Economy*. 1959. Vol. 67, No. 3. P. 297–306. DOI: <https://doi.org/10.1086/258177>
3. Akcigit U., Stantcheva S. Taxation and innovation: What do we know? // *Innovation and Public Policy* / ed. by A. Goolsbee, B. Jones. Chicago : University of Chicago Press, 2022. P. 163–218. DOI: <https://doi.org/10.3386/w27109>
4. Hall B. H., Van Reenen J. How effective are fiscal incentives for R&D? A review of the evidence // *Research Policy*. 2000. Vol. 29, No. 4–5. P. 449–469. DOI: [https://doi.org/10.1016/S0048-7333\(99\)00085-2](https://doi.org/10.1016/S0048-7333(99)00085-2)
5. International Monetary Fund. Fiscal policies for innovation and growth // *Fiscal Monitor: Acting Now, Acting Together*. Washington, D.C. : IMF, 2016. P.

31–72. URL: <https://www.imf.org/en/Publications/FM/Issues/2016/12/31/Acting-Now-Acting-Together> (дата звернення: 06.01.2026)

6. Appelt S., Bajgar M., Criscuolo C., Galindo-Rueda F. R&D tax incentives: evidence on design, incidence and impacts // OECD Science, Technology and Industry Policy Papers. 2016. No. 32. Paris : OECD Publishing. DOI: <https://doi.org/10.1787/5jlr8fldqk7j-en>

7. OECD. Tax incentives for research and development // Corporate Tax Statistics 2024. Paris : OECD Publishing, 2024. URL: https://www.oecd.org/en/publications/corporate-tax-statistics-2024_9c27d6e8-en.html (дата звернення: 06.01.2026)

8. Bloom N., Griffith R., Van Reenen J. Do R&D tax credits work? Evidence from a panel of countries 1979–1997 // Journal of Public Economics. 2002. Vol. 85, No. 1. P. 1–31. DOI: [https://doi.org/10.1016/S0047-2727\(01\)00086-X](https://doi.org/10.1016/S0047-2727(01)00086-X)

9. Dechezleprêtre A., Einiö E., Martin R., Nguyen K.-T., Van Reenen J. Do tax incentives increase firm innovation? An RD design for R&D, patents, and spillovers // American Economic Journal: Economic Policy. 2023. Vol. 15, No. 4. P. 486–521. DOI: <https://doi.org/10.1257/pol.20200739>

10. Rao N. Do tax credits stimulate R&D spending? The effect of the R&D tax credit in its first decade // Journal of Public Economics. 2016. Vol. 140. P. 1–12. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jpubeco.2016.06.003>

11. Czarnitzki D., Hanel P., Rosa J. M. Evaluating the impact of R&D tax credits on innovation: a microeconometric study on Canadian firms // Research Policy. 2011. Vol. 40, No. 2. P. 217–229. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.respol.2010.09.017>

12. OECD. The effects of R&D tax incentives and their role in the innovation policy mix: findings from the OECD microBeRD project. Paris : OECD Publishing, 2020. DOI: <https://doi.org/10.1787/65234003-en>

13. Busom I., Corchuelo B., Martínez-Ros E. Tax incentives... or subsidies for business R&D? // *Small Business Economics*. 2014. Vol. 43, No. 3. P. 571–596. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11187-014-9569-1>

14. Corchuelo M. B., Martínez-Ros E. The effects of fiscal incentives for R&D in Spain. Madrid : Universidad Carlos III de Madrid, 2009. 35 p. URL: <https://e-archivo.uc3m.es/bitstream/handle/10016/5948/we090202.pdf> (дата звернення: 06.01.2026)

15. Guerzoni M., Raiteri E. Demand-side vs. supply-side technology policies: hidden treatment and new empirical evidence on the policy mix // *Research Policy*. 2015. Vol. 44, No. 3. P. 726–747. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.respol.2014.10.009>

16. European Commission. A study on R&D tax incentives: final report. Luxembourg : Publications Office of the European Union, 2014. 124 p. URL: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/9b1f6c0b-4e5b-4d2f-bb1b-0b1e6d2c5f6a> (дата звернення: 06.01.2026)

17. OECD. OECD Science, Technology and Innovation Outlook 2023: enabling transitions in times of disruption. Paris : OECD Publishing, 2023. DOI: <https://doi.org/10.1787/0b55736e-en>

18. Дуравкін П. Tax incentives for innovative activities // *Analytical and Comparative Jurisprudence*. 2022. № 2 (19). С. 154–161. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2022.02.28>

19. Нечай А. Оцінка міжнародної конкурентоспроможності корпоративного податку на прибуток України // *Економіка і прогнозування*. 2021. № 1. С. 99–121. URL: http://eip.org.ua/?page_id=189&aid=2021_1_99 (дата звернення: 06.01.2026)

References

1. Arrow, K. J. (1962). Economic welfare and the allocation of resources for invention. In *Universities-National Bureau Committee for Economic Research*

- (Ed.), *The rate and direction of inventive activity: Economic and social factors* (pp. 609–626). Princeton University Press. <https://www.nber.org/chapters/c2144>
2. Nelson, R. R. (1959). The simple economics of basic scientific research. *Journal of Political Economy*, 67(3), 297–306. <https://doi.org/10.1086/258177>
  3. Akcigit, U., & Stantcheva, S. (2022). Taxation and innovation: What do we know? In A. Goolsbee & B. Jones (Eds.), *Innovation and public policy* (pp. 163–218). University of Chicago Press. <https://doi.org/10.3386/w27109>
  4. Hall, B. H., & Van Reenen, J. (2000). How effective are fiscal incentives for R&D? A review of the evidence. *Research Policy*, 29(4–5), 449–469. [https://doi.org/10.1016/S0048-7333\(99\)00085-2](https://doi.org/10.1016/S0048-7333(99)00085-2)
  5. International Monetary Fund. (2016). Fiscal policies for innovation and growth. In *Fiscal monitor: Acting now, acting together* (pp. 31–72). <https://www.imf.org/en/Publications/FM/Issues/2016/12/31/Acting-Now-Acting-Together>
  6. Appelt, S., Bajgar, M., Criscuolo, C., & Galindo-Rueda, F. (2016). *R&D tax incentives: Evidence on design, incidence and impacts* (OECD Science, Technology and Industry Policy Papers No. 32). OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/5jlr8fldqk7j-en>
  7. OECD. (2024). Tax incentives for research and development. In *Corporate tax statistics 2024*. https://www.oecd.org/en/publications/corporate-tax-statistics-2024_9c27d6e8-en.html
  8. Bloom, N., Griffith, R., & Van Reenen, J. (2002). Do R&D tax credits work? Evidence from a panel of countries 1979–1997. *Journal of Public Economics*, 85(1), 1–31. [https://doi.org/10.1016/S0047-2727\(01\)00086-X](https://doi.org/10.1016/S0047-2727(01)00086-X)
  9. Dechezleprêtre, A., Einiö, E., Martin, R., Nguyen, K.-T., & Van Reenen, J. (2023). Do tax incentives increase firm innovation? An RD design for R&D, patents, and spillovers. *American Economic Journal: Economic Policy*, 15(4), 486–521. <https://doi.org/10.1257/pol.20200739>

10. Rao, N. (2016). Do tax credits stimulate R&D spending? The effect of the R&D tax credit in its first decade. *Journal of Public Economics*, 140, 1–12. <https://doi.org/10.1016/j.jpubeco.2016.06.003>
11. Czarnitzki, D., Hanel, P., & Rosa, J. M. (2011). Evaluating the impact of R&D tax credits on innovation: A microeconomic study on Canadian firms. *Research Policy*, 40(2), 217–229. <https://doi.org/10.1016/j.respol.2010.09.017>
12. OECD. (2020). *The effects of R&D tax incentives and their role in the innovation policy mix*. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/65234003-en>
13. Busom, I., Corchuelo, B., & Martínez-Ros, E. (2014). Tax incentives... or subsidies for business R&D? *Small Business Economics*, 43(3), 571–596. <https://doi.org/10.1007/s11187-014-9569-1>
14. Corchuelo, M. B., & Martínez-Ros, E. (2009). *The effects of fiscal incentives for R&D in Spain* [Working paper]. Universidad Carlos III de Madrid. <https://e-archivo.uc3m.es/bitstream/handle/10016/5948/we090202.pdf>
15. Guerzoni, M., & Raiteri, E. (2015). Demand-side vs. supply-side technology policies: Hidden treatment and new empirical evidence on the policy mix. *Research Policy*, 44(3), 726–747. <https://doi.org/10.1016/j.respol.2014.10.009>
16. European Commission. (2014). *A study on R&D tax incentives: Final report*. Publications Office of the European Union. <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/9b1f6c0b-4e5b-4d2f-bb1b-0b1e6d2c5f6a>
17. OECD. (2023). *OECD Science, Technology and Innovation Outlook 2023: Enabling transitions in times of disruption*. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/0b55736e-en>
18. Duravkin, P. (2022). Tax incentives for innovative activities. *Analytical and Comparative Jurisprudence*, 2(19), 154–161. <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2022.02.28>

19. Nechai, A. (2021). Otsinka mizhnarodnoi konkurentospromozhnosti korporatyvnoho podatku na prybutok Ukrainy [Assessment of international competitiveness of corporate income tax in Ukraine]. *Ekonomika i prohnozuvannia*, 1, 99–121. http://eip.org.ua/?page_id=189&aid=2021_1_99